

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลอนนใต้ อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางข้อมูลประกอบคำบรรยายและวิจารณ์ผลการวิจัยในข้อมูลของชุดที่รวบรวมมาได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม กับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของผู้ให้ข้อมูล

ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของผู้ให้ข้อมูล

ลักษณะส่วนบุคคล

1. เพศ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 85.71) และมีเพียงร้อยละ 14.29 เท่านั้นที่เป็นเพศหญิง ซึ่งเป็นลักษณะของสังคมไทยที่ส่วนใหญ่เพศชายจะเป็นผู้นำหรือหัวหน้าครอบครัว (ตาราง 3)

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งเป็นลักษณะของสังคมไทยที่ส่วนใหญ่เพศชายเป็นผู้นำหรือหัวหน้าครอบครัว จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงบางรายมีสถานภาพโสดหรือหม้าย หรือสามีไม่อยู่ไปทำงานต่างถิ่น จากข้อมูลกล่าวโดยสรุปได้ว่า เกษตรกรเพศชายยังคงเป็นผู้นำ มีอำนาจการตัดสินใจ

2. อายุ

ผู้ให้ข้อมูลมีอายุเฉลี่ยประมาณ 52 ปี ผู้ให้ข้อมูลมีอายุน้อยที่สุดคือ 35 ปี และผู้ให้ข้อมูลที่มีอายุมากที่สุดคือ 68 ปี โดยผู้ให้ข้อมูลมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 38.78) มีอายุระหว่าง 51-55 ปี รองลงมา r อายุ 32.65 มีอายุระหว่าง 46-50 ปี ร้อยละ 15.56 มีอายุระหว่าง 56-60 ปี ร้อยละ 9.18 มีอายุไม่เกิน 45 ปี และมีเพียงร้อยละ 3.74 เท่านั้น ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี (ตาราง 3)

แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลมีอายุอยู่ในวัยกลางคน โดยมีอายุเฉลี่ยประมาณ 52 ปี ซึ่งเป็นวัยผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ประกอบกับมีพื้นฐานของการเรียนรู้ในกิจกรรมการเกษตร รู้จักใช้เทคโนโลยี และมีความสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมบูรณ์ ศាលายาชวน (2526: 45) ที่ระบุว่า บุคคลที่อยู่ในช่วงอายุ 35-55 ปี เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในวัยเหมาะสมกับการทำงาน ส่งผลให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ และประสบความสำเร็จ และเป็นที่น่าสังเกตว่ามีเกษตรกรที่มีอายุ 60 ปี ขึ้นไปทำการเกษตรอยู่ ทั้งนี้บ่งบอกถึงสภาพทางสังคมไทยในปัจจุบันเป็นอย่างดีว่า พื้นฐานของการประกอบอาชีพของคนไทยยังต้องอาศัยอาชีพการเกษตรเป็นหลักอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่มีอายุห้อยและอยู่ในวัยแรงงานหนุ่มสาวส่วนใหญ่ได้อพยพเข้าไปศึกษาต่อในเมือง อีกทั้งยังเข้าไปรับจ้าง ใช้แรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ

3. ระดับการศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 58.50) จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาภาคบังคับ รองลงมาอยู่อีก 35.71 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 5.11 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปว.ช. และมีเพียงร้อยละ 0.68 เท่านั้นที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ตาราง 3)

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นระดับการศึกษาภาคบังคับ สอดคล้องกับอายุของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในอดีตการเข้าถึงระบบการศึกษาขั้นสูงทำได้ยาก ลูกหลานเกษตรกรส่วนใหญ่ เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับก็อาจไปช่วยครอบครัวทำงาน หรือเป็นแรงงานในภาคการเกษตร

4. อาชีพหลัก

ผลการศึกษาในตาราง 4 ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 57.59) ทำไร่/ทำสวนเป็นอาชีพหลัก รองลงมาอยู่อีก 24.48 ประกอบอาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 9.66 ประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 7.59 ประกอบอาชีพค้าขาย และมีเพียงร้อยละ 1.72 และ 0.34 เท่านั้นที่ประกอบอาชีพประมง และรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหนึ่งประกอบอาชีพทำไร่/ทำสวนเป็นอาชีพหลัก ซึ่งสอดคล้องกับระดับการศึกษาที่ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งระดับการศึกษาดังกล่าวส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพที่ไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้มาก เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแล้วก็จะออกมาร่วมพ่อแม่ทำงานในไร่นา

และเมื่อมีกรอบครัวก็จะแยกออกจากกรอบครัวไปทำการเกษตรต่อไป โดยพ่อแม่จะแบ่งพื้นที่ให้ทำกิน ซึ่งสอดคล้องกับวิจิตร อะระกุล (2527: 131) ได้กล่าวว่าอาชีพทางการเกษตร ถ้าหากบรรพบุรุษประกอบอาชีพการเกษตรมา ก่อนลูกหลานก็จะมีแนวโน้มที่จะเชี่ยวชาญในการเกษตร และจะมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามอย่างที่บรรพบุรุษเคยปฏิบัติด้วย

5. อาชีพรอง

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84.01) ประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพรอง รองลงมา ร้อยละ 7.48, 3.40, 3.06, 1.36, 0.34 และ 0.34 ประกอบอาชีพประมง ค้าขาย รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน ทำไร่/ทำสวน และไม่มีอาชีพรอง ตามลำดับ (ตาราง 4)

แสดงให้เห็นนอกจากการประกอบอาชีพหลักแล้ว ผู้ให้ข้อมูลยังมีการประกอบอาชีพรองด้วย ซึ่งส่วนใหญ่จะทำการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ หรือสุกร ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถดำเนินการควบคู่ไปกับการทำเกษตรอื่นๆ

ตาราง 3 จำนวน และร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n=294)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	252	85.71
หญิง	42	14.29
อายุ (ปี)		
45 และต่ำกว่า	27	9.18
46-50	96	32.65
51-55	114	38.78
56-60	46	15.65
มากกว่า 60	11	3.74
$\bar{X} = 51.62$	SD = 4.82	Min-Max = 35-68
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษากาบบังคับ	172	58.50
มัธยมศึกษาตอนต้น	105	35.71
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	15	5.11
ปริญญาตรี	2	0.68
อาชีพหลัก		
ทำไร่/ทำสวน	167	57.59
รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน	71	24.48
เลี้ยงสัตว์	28	9.66
ค้าขาย	22	7.59
ประมง	5	1.72
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	1	0.34

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n=294)	ร้อยละ
อาชีพของ		
เดิมสัตว์	247	84.01
ประมง	22	7.48
ค้าขาย	10	3.40
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	9	3.06
รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน	4	1.36
ทำไร่/ทำสวน	1	0.34
ไม่มีอาชีพรอง	1	0.34

ลักษณะทางเศรษฐกิจ

1. รายได้จากการประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีรายได้จากการประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมเฉลี่ย 73,912.24 บาทต่อปี มีรายได้ต่ำสุด 6,000 บาท และรายได้สูงสุด 280,000 บาท ($SD = 44,603.33$) โดยผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 26.19 มีรายได้จากการประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมระหว่าง 90,001-120,000 บาทต่อปี รองลงมาเป็นร้อยละ 25.17 มีรายได้จากการประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมไม่เกิน 30,000 บาทต่อปี ร้อยละ 24.83 มีรายได้จากการประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมระหว่าง 60,001-90,000 บาทต่อปี ร้อยละ 13.95 มีรายได้จากการประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมระหว่าง 30,001-60,000 บาทต่อปี และร้อยละ 9.86 มีรายได้จากการประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมมากกว่า 120,000 บาท (ตาราง 3)

2. รายได้นอกภาคการเกษตร

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 59.52) มีรายได้นอกภาคการเกษตร และร้อยละ 40.48 ไม่มีรายได้นอกภาคการเกษตร โดยผู้ให้ข้อมูลที่มีรายได้นอกภาคการเกษตรมีรายได้เฉลี่ย 61,078.86 บาทต่อปี รายได้ต่ำสุด 5,000 บาท และรายได้สูงสุด 150,000

บาท ($SD = 38,299.80$) โดยผู้ให้ข้อมูลมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 37.14) มีรายได้นอกภาคการเกษตรไม่เกิน 30,000 บาทต่อปี รองลงมาเรือยละ 31.43 มีรายได้นอกภาคการเกษตรระหว่าง 60,001-90,000 บาท ร้อยละ 24.00 มีรายได้นอกภาคการเกษตรระหว่าง 90,001-120,000 บาท ร้อยละ 6.29 มีรายได้นอกภาคการเกษตรระหว่าง 30,001-60,000 บาท และร้อยละ 1.14 มีรายได้นอกภาคการเกษตรมากกว่า 120,000 บาท (ตาราง 3)

3. รายได้รวมทั้งหมด

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 36.05) มีรายได้ต่อปีรวมระหว่าง 100,001-120,000 บาท รองลงมาเรือยละ 29.93 มีรายได้รวมระหว่าง 80,001-100,000 บาท ร้อยละ 13.62 มีรายได้รวมระหว่าง 120,001-140,000 บาท และร้อยละ 10.20 มีรายได้รวมไม่เกิน 80,000 บาท และรายได้รวมมากกว่า 140,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่ากัน (ตาราง 4) โดยผู้ให้ข้อมูลที่มีรายได้รวมเฉลี่ย 110,268.71 บาทต่อปี รายได้ต่ำสุด 50,000 บาท และรายได้สูงสุด 280,000 บาท ($SD = 29,215.52$)

แสดงให้เห็นว่าในออกจากรายได้หลักจากเกษตรกรรมแล้วยังมีอีกรายได้หนึ่งก็คือรายได้จากการบริการการเกษตรที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นในอนาคต เนื่องด้วยเป็นการทดแทนแรงงานสัตว์แบบดั้งเดิม และการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรกรรมสู่ภาคอุตสาหกรรม ซึ่งรายได้ของครอบครัวจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับจำนวนพื้นที่ในการเพาะปลูกด้วย ถ้าพื้นที่ในการเพาะปลูกมากผลผลิตก็อาจจะได้มากแล้วทำให้มีรายได้มากขึ้นการประกอบอาชีพเสริมต่าง ๆ เช่น การรับจำนำ การค้าขาย ก็อาจทำให้มีรายได้ของครอบครัวเพิ่มขึ้น

4. แหล่งเงินทุนที่นำมาใช้ในการทำการเกษตร

ผลการศึกษาแหล่งเงินทุนที่นำมาใช้ในการทำการเกษตรพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าสามในสี่ (ร้อยละ 78.91) ใช้เงินทุนจากการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร รองลงมาเรือยละ 35.03 ใช้แหล่งเงินทุนจากกลุ่มสหกรณ์การเกษตร ร้อยละ 12.24 ใช้แหล่งเงินทุนจากกองทุนหมู่บ้าน ร้อยละ 0.68 และ 0.34 ใช้เงินทุนของตนเอง และจากเพื่อนบ้าน ตามลำดับ (ตาราง 4)

แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ใช้เงินทุนจากการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ทั้งนี้เนื่องมาจากการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเป็นสถาบันเงินกู้ของรัฐ ที่เข้ามาช่วยเหลือด้านเงินทุนแก่เกษตรกร ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ เพื่อช่วยให้เกษตรกรสามารถอุดหนุน และประสบความสำเร็จในอาชีพการเกษตร

5. สภาพการถือครองที่ดิน

จากตาราง 5 พบร่วมกันจำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79.25) ถือครองที่ดินโดยมีเอกสารสิทธิ์เป็นโฉนด รองลงมาเรื่อยๆ 40.48 มีสภาพถือครองเป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (นส.3) ร้อยละ 32.31 และ 31.97 ถือครองที่ดินเป็นหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (สปก. 4-01) และเช่าผู้อื่น ตามลำดับ ในขณะที่ร้อยละ 5.44 ถือครองในลักษณะอื่นๆ

แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดมีที่ดินในการทำการเกษตรเป็นของตนเองทั้งที่กรรมสิทธิ์ในรูปโฉนด นส.3 และ สปก. 4-01 ซึ่งที่ดินส่วนใหญ่จะได้รับการสืบทอดมรดกจากบรรพบุรุษ มีเพียงบางส่วนที่เช่าที่ดินและผู้อื่นให้เปล่า

6. จำนวนพื้นที่ถือครอง

ผู้ให้ข้อมูลมีจำนวนพื้นที่ถือครองเฉลี่ยประมาณ 4 ไร่ ($SD = 2.29$) ผู้ให้ข้อมูลมีขนาดของพื้นที่ถือครองน้อยที่สุดคือ 1 ไร่ และมากที่สุดคือ 15 ไร่ โดยพบว่าผู้ให้ข้อมูลเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 45.24) มีจำนวนพื้นที่ถือครองระหว่าง 3-4 ไร่ รองลงมาเรื่อยๆ 21.43 มีจำนวนพื้นที่ถือครองระหว่าง 5-6 ไร่ ร้อยละ 17.69 มีจำนวนพื้นที่ถือครองระหว่าง 1-2 ไร่ ร้อยละ 10.54 มีจำนวนพื้นที่ถือครองระหว่าง 7-8 ไร่ และร้อยละ 5.10 มีจำนวนพื้นที่ถือครองมากกว่า 8 ไร่ (ตาราง 4)

จากการวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ที่มีพื้นที่ถือครองน้อยทั้งนี้เนื่องมาจากเป็นที่ดินที่ได้มาจากการสืบทอดจากบรรพบุรุษ และที่ดินถูกแบ่งปันให้กับลูกหลานตามแนวโน้มค่าเฉลี่ยถือครองที่ดินภาคเหนือ ซึ่งในอดีตครอบครัวชนบทไทยจะนิยมมีบุตรมากเพื่อให้นำช่วยกันทำมาหากิน และเมื่อบุตรโตขึ้นหรือมีครอบครัวก็จะทำการแบ่งที่ดินให้ไปทำกิน จึงทำให้ขนาดพื้นที่ถือครองลดลงเรื่อยๆ

7. ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร

ผู้ให้ข้อมูลมีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ยประมาณ 6 ไร่ ($SD = 4.05$) ผู้ให้ข้อมูลมีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรน้อยที่สุดคือ 2 ไร่ และมากที่สุดคือ 26 ไร่ โดยพบว่าผู้ให้ข้อมูลเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 40.14) มีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรระหว่าง 2-4 ไร่ รองลงมาเรื่อยๆ 33.67 มีจำนวนพื้นที่ถือครองระหว่าง 5-7 ไร่ ร้อยละ 13.61 มีจำนวนพื้นที่ถือครองระหว่าง 8-10 ไร่ ร้อยละ 6.46 มีจำนวนพื้นที่ถือครองมากกว่า 13 ไร่ และร้อยละ 6.12 มีจำนวนพื้นที่ถือครองระหว่าง 11-13 ไร่

เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ให้ข้อมูลมีจำนวนพื้นที่ถือครองเฉลี่ยประมาณ 4 ไร่ แต่มีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ยประมาณ 6 ไร่ ทั้งนี้เนื่องมาจากการผู้ให้ข้อมูลใช้พื้นที่ที่ตนเองมีอยู่ในทำการเกษตรเหลือ ก็ยังมีการเช่าที่ดินเพิ่มเติม ซึ่งจะเห็นได้จากผู้ให้ข้อมูลมีการเช่าที่ดินถึงร้อยละ 31.97

ตาราง 4 จำนวน และร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจ

ลักษณะทางเศรษฐกิจ	จำนวน (n=294)	ร้อยละ
รายได้ในภาคเกษตรกรรม (บาทต่อปี)		
30,000 หรือน้อยกว่า	74	25.17
30,001-60,000	41	13.95
60,001-90,000	73	24.83
90,001-120,000	77	26.19
120,001 หรือมากกว่า	29	9.86
$\bar{X} = 73,912.24$	$SD = 44,603.33$	Min-Max = 6,000-280,000
รายได้ในภาคเกษตรกรรม (บาทต่อปี)		
ไม่มี	119	40.48
มี	175	59.52
30,000 หรือน้อยกว่า	65	37.14
30,001-60,000	11	6.29
60,001-90,000	55	31.43
90,001-120,000	42	24.00
120,001 หรือมากกว่า	2	1.14
$\bar{X} = 61,078.86$	$SD = 38,299.80$	Min-Max = 5,000-150,000
รายได้รวมทั้งหมด (บาทต่อปี)		
80,000 หรือน้อยกว่า	30	10.20
80,001-100,000	88	29.93
100,001-120,000	106	36.05
120,001-140,000	40	13.62
140,000 หรือมากกว่า	30	10.20
$\bar{X} = 110,268.71$	$SD = 29,215.52$	Min-Max = 50,000-280,000

ตาราง 4 (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจ	จำนวน (n=294)	ร้อยละ
แหล่งสินเชื่อที่นำมาใช้ในการทำการเกษตร*		
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์		
การเกษตร	232	78.91
สหกรณ์การเกษตร	103	35.03
กองทุนหมู่บ้าน	36	12.24
ของตนเอง	2	0.68
เพื่อนบ้าน	1	0.34
สภาพการถือครองที่ดิน*		
โฉนด	233	79.25
หนังสือรับรองการทำประโภชณ์ (นส.3)	119	40.48
หนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโภชณ์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (สปก. 4-01)	95	32.31
เช่า	94	31.97
อื่นๆ	16	5.44
จำนวนพื้นที่ถือครอง (ไร่)		
1-2	52	17.69
3-4	133	45.24
5-6	63	21.43
7-8	31	10.54
มากกว่า 8	15	5.10
$\bar{X} = 4.41$	SD = 2.29	Min-Max = 1-15

ตาราง 4 (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจ	จำนวน (n=294)	ร้อยละ
ขนาดพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด (ไร่)		
2-4	118	40.14
5-7	99	33.67
8-10	40	13.61
11-13	18	6.12
มากกว่า 13	19	6.46
$\bar{X} = 6.26$	$SD = 4.05$	$Min-Max = 2-26$

ลักษณะทางสังคม

1. การเป็นสมาชิกกลุ่ม

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 98.64) ได้ระบุว่าเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ในขณะที่ร้อยละ 92.18 เป็นสมาชิกกลุ่momทรัพย์ รองลงมา r้อยละ 88.78 เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน และมีเพียงร้อยละ 15.31, 11.22, 5.44 และ 5.10 เป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน/กลุ่มสตรี กลุ่มเลี้ยงสัตว์ กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ตามลำดับ (ตาราง 5)

แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดเป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ หลายกลุ่มโดยส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร กลุ่momทรัพย์ และกองทุนหมู่บ้าน ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูล ให้ความสำคัญกับความมั่นคงในชีวิตคนในครอบครัวและการรวมกลุ่มทำให้เกษตรกรสามารถต่อรอง ราคาในการขายผลผลิต ในขณะเดียวกันการเป็นสมาชิกกลุ่มยังสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้จ่ายกกว่า การไม่เป็นสมาชิก และที่สำคัญคือในการถือเงินมาลงทุนสามารถทำได้จ่าย เกษตรกรไม่จำเป็นต้องใช้หลักทรัพย์ในการค้ำประกันเงินกู้ ส่วนใหญ่จะใช้กลุ่มการค้ำประกัน

2. การเป็นสมาชิกกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลการศึกษาการเป็นสมาชิกกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพบว่า ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.64) เป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำ รองลงมา ร้อยละ 48.64 เป็นสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในขณะที่ร้อยละ 19.05, 18.03 และ 1.02 เป็นสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์แม่น้ำ คู คลอง กลุ่มเฝ้าระวังและป้องกันไฟป่า และ กลุ่มองค์กรป่าชุมชน ตามลำดับ (ตาราง 5)

แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งน้ำเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความจำเป็น ตลอดจนการเป็นสมาชิกทำให้สามารถแสดงความคิดเห็น ตลอดจนการเสนอแนะปัญหาแก่กลุ่มได้

3. ประสบการณ์ในการฝึกอบรม

ตาราง 5 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.98) เคยได้รับการฝึกอบรมในปีที่ผ่านมา และมีเพียงร้อยละ 1.02 เท่านั้นที่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรม โดยผู้ให้ข้อมูลมีประสบการณ์ในการฝึกอบรมเฉลี่ย 4.53 ครั้งต่อปี ($SD = 1.43$) ผู้ให้ข้อมูลมีประสบการณ์ในการฝึกอบรมน้อยที่สุดคือ 2 ครั้งต่อปี และมากที่สุดคือ 9 ครั้งต่อปี โดยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.95) เคยมีประสบการณ์การฝึกอบรมจำนวน 4-5 ครั้งต่อปี รองลงมา ร้อยละ 23.37 มีประสบการณ์ในการฝึกอบรมจำนวน 2-3 ครั้งต่อปี ร้อยละ 18.56 มีประสบการณ์ในการฝึกอบรมจำนวน 6-7 ครั้ง และร้อยละ 4.12 มีประสบการณ์ในการฝึกอบรมจำนวนมากกว่า 7 ครั้ง

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการฝึกอบรมในรอบปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลเป็นสมาชิกกลุ่มหลายกลุ่ม ซึ่งในแต่ละปีกลุ่มต่างๆ ก็จะมีการประชุมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ตาราง 5 จำนวน และร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามลักษณะทางสังคม

ลักษณะทางสังคม	จำนวน (n=294)	ร้อยละ
การเป็นสมาชิกกลุ่ม		
กลุ่มเกษตรกร	290	98.64
กลุ่มออมทรัพย์	271	92.18
กองทุนหมู่บ้าน	261	88.78
กลุ่มแม่บ้าน/กลุ่มศตวิ	45	15.31
กลุ่มเลี้ยงสัตว์	33	11.22
กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	16	5.44
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	15	5.10
การเป็นสมาชิกกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับ		
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
กลุ่มผู้ใช้น้ำ	290	98.64
กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	143	48.64
กลุ่มอนุรักษ์แม่น้ำ คู คลอง	56	19.05
กลุ่มเฝ้าระวังและป้องกันไฟป่า	53	18.03
กลุ่มองค์กรป่าชุมชน	3	1.02
ประสบการณ์ในการฝึกอบรม (ครั้ง/ปี)		
ไม่เคย	3	1.02
เคย	291	98.98
2-3	68	23.37
4-5	157	53.95
6-7	54	18.56
8 หรือมากกว่า	12	4.12

$\bar{X} = 4.53$

SD = 1.43

Min-Max = 2-9

การได้รับน้ำในพื้นที่

1. การได้รับแหล่งน้ำในพื้นที่

ผลการศึกษาการได้รับแหล่งน้ำในพื้นที่ในตาราง 7 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเกือบสองในสาม (ร้อยละ 65.65) ระบุว่าพื้นที่ได้รับน้ำเพียงพอ ในขณะที่มากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 34.35) ระบุว่าพื้นที่ได้รับน้ำไม่เพียงพอ

2. กิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำ คู คลอง

ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 56.46) ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำ คู คลอง ในกิจกรรมการเกษตร รองลงมา r้อยละ 43.20 ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำ คู คลอง และร้อยละ 0.34 ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำ คู คลองในครัวเรือน เช่น อาบน้ำ ซักผ้า และใช้ในการเดินทาง (ตาราง 6)

3. แหล่งน้ำที่ใช้ในการอุปโภคและบริโภค

ผลการศึกษาในตาราง 6 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 95.58) ใช้น้ำประปาหนูน้ำบ้านในการอุปโภคบริโภค และมีเพียงร้อยละ 4.42 ที่อาศัยน้ำฝนในการอุปโภคบริโภค

4. แหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตร

ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 90.82) ใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำในการทำการเกษตร รองลงมา r้อยละ 90.48 ใช้น้ำจากน้ำฝนในการทำการเกษตร ร้อยละ 26.19 ใช้แหล่งน้ำจากบ่อนาคາล และมีเพียงร้อยละ 9.18, 7.14, 5.78, 2.72 และ 0.34 ที่ใช้แหล่งน้ำจากสระน้ำ ประปาหนูน้ำบ้าน คลอง ห้วย/หนอง และบ่อน้ำตื้น ตามลำดับ (ตาราง 6)

5. วิธีการจัดสรรน้ำในชุมชน

ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) ระบุว่าชุมชนมีการจัดสรรน้ำโดยการส่งน้ำแบบหมุนเวียนหรือตามรอบเวร (ตาราง 6)

6. อุปสรรคในการใช้น้ำเพื่อการเกษตร

ผลการศึกษาในตาราง 7 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 45.24) มีปัญหา และอุปสรรคในการใช้น้ำเพื่อการเกษตรเกี่ยวกับระบบการจ่ายน้ำไม่ดี รองลงมา ร้อยละ 31.97 ระบุว่าปริมาณน้ำในแหล่งน้ำไม่เพียงพอ ร้อยละ 27.21 ระบุว่าการจ่ายน้ำไม่แน่นอน และร้อยละ 20.75 ระบุว่าคลองส่งน้ำไม่ทั่วถึง

7. ความเหมาะสมของรูปแบบการส่งน้ำ

ผู้ให้ข้อมูลประมาณสองในสาม (ร้อยละ 66.67) ระบุว่ารูปแบบการจัดส่งน้ำจากแหล่งน้ำไปยังพื้นที่ทำการเกษตรกรรมที่เหมาะสมคือคลองส่งน้ำ รองลงมา ร้อยละ 16.67 เป็นการขุดคลองเอง ร้อยละ 16.33 การขุดบ่อนาดาด และร้อยละ 3.74 การสูบน้ำด้วยไฟฟ้า (ตาราง 6)

ตาราง 6 จำนวน และร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามการได้รับน้ำในพื้นที่

การได้รับน้ำในพื้นที่	จำนวน (n=294)	ร้อยละ
การได้รับน้ำในพื้นที่		
เพียงพอ	193	65.65
ไม่เพียงพอ	101	34.35
กิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำ คุ คลอง*		
ใช้ในการทำการเกษตร	166	56.46
ไม่ใช้ประโยชน์เลข	127	43.20
ใช้ในครัวเรือน เช่น อานน้ำ ซักล้าง	1	0.34
ใช้ในการเดินทาง	1	0.34
แหล่งน้ำที่ใช้ในการอุปโภค บริโภค		
ประปาหมู่บ้าน	281	95.58
น้ำฝน	13	4.42
แหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตร		
อ่างเก็บน้ำ	267	90.82
น้ำฝน	266	90.48
บ่อबาดาล	77	26.19
สระน้ำ	27	9.18
ประปาหมู่บ้าน	21	7.14
คลอง	17	5.78
ห้วย/หนอง	8	2.72
บ่อน้ำตื้น	1	0.34
วิธีการจัดสรรน้ำในชุมชน		
การส่งน้ำแบบหมุนเวียนหรือตามรอบเวล	294	100.00

ตาราง 6 (ต่อ)

อุปสรรคในการใช้น้ำเพื่อการเกษตร*	จำนวน (n=294)	ร้อยละ
อุปสรรคในการใช้น้ำเพื่อการเกษตร*		
ระบบการจ่ายน้ำไม่ดี	133	45.24
ปริมาณน้ำในแหล่งน้ำไม่เพียงพอ	94	31.97
การจ่ายน้ำไม่แน่นอน	80	27.21
คลองส่งน้ำไม่ทั่วถึง	61	20.75
ความเหมาะสมของรูปแบบการส่งน้ำ		
คลองส่งน้ำ		
เหมาะสม	196	66.67
ไม่เหมาะสม	98	33.33
ชุดคลองเออ		
เหมาะสม	49	16.67
ไม่เหมาะสม	245	83.33
สูบด้วยไฟฟ้า		
เหมาะสม	48	16.33
ไม่เหมาะสม	246	83.67

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ของผู้ให้ข้อมูล

การศึกษามีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบล อ่อนไธ์ อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นหลักคือ 1) ด้านระดมความคิดและตัดสินใจ 2) ด้านการดำเนินกิจกรรม 3) ด้านการให้การสนับสนุน และ 4) ด้านการติดตามประเมินผล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแสดงระดับการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ระดับ คือ มีส่วนร่วมเป็นประจำ มีส่วนร่วมน้อยอย่างครั้ง มีส่วนร่วมนานๆ ครั้ง และมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ยสามารถแปลความหมายค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วม สามารถแปลความหมายโดยระดับการมีส่วนร่วมดังนี้

3.26-4.00	มีส่วนร่วมเป็นประจำ
2.51-3.25	มีส่วนร่วมน้อยอย่างครั้ง
1.76-2.50	มีส่วนร่วมนานๆ ครั้ง
1.00-1.75	มีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ผลการศึกษามีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับเป็นประจำ (ค่าเฉลี่ย 3.31) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมในระดับเป็นประจำในประเด็น 1) ด้านการติดตามและประเมินผล (ค่าเฉลี่ย 3.40) 2) ด้านการดำเนินกิจกรรม (ค่าเฉลี่ย 3.31) และ 3) ด้านการให้การสนับสนุน (ค่าเฉลี่ย 3.30) และมีส่วนร่วมในระดับน้อยอย่างครั้ง ในประเด็นด้านระดมความคิดและตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ย 3.25) ตามลำดับ (ตาราง 7)

ตาราง 7 ระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของผู้ให้ข้อมูล

การมีส่วนร่วม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการมีส่วนร่วม
ด้านระดมความคิดและตัดสินใจ	3.25	0.43	น้อยอย่างครั้ง
ด้านการดำเนินกิจกรรม	3.31	0.35	เป็นประจำ
ด้านการให้การสนับสนุน	3.30	0.36	เป็นประจำ
ด้านการติดตามประเมินผล	3.40	0.39	เป็นประจำ
รวม	3.31	0.26	เป็นประจำ

ด้านการระดมความคิดและตัดสินใจ

ผลการวิจัยการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่อนได้ อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการระดมความคิดและตัดสินใจ (ตาราง 8) พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับบ่ออยครึ่ง (ค่าเฉลี่ย 3.25) โดยมีส่วนร่วมในระดับเป็นประจำเกี่ยวกับเรื่อง 1) เข้าร่วมการอบรมปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.26) 2) ร่วมจัดสรรน้ำ/ส่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกแบบตลอดปี (ค่าเฉลี่ย 3.26) และมีส่วนร่วมในระดับบ่ออยครึ่งเกี่ยวกับเรื่อง 1) ได้ร่วมจัดสรรน้ำ/ส่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกเฉพาะฤดูแล้ง (ค่าเฉลี่ย 3.25) และ 2) ได้ร่วมจัดสรรน้ำ/ส่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกเฉพาะฤดูฝน (ค่าเฉลี่ย 3.23) ตามลำดับ

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่อนได้ อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการติดตามประเมินผลในระดับเป็นประจำเกี่ยวกับเรื่องเข้าร่วมการอบรมปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในชุมชน และร่วมจัดสรรน้ำ/ส่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกแบบตลอดปี ซึ่งจากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมพบว่า ในชุมชนมีการปลูกฝังให้คนในชุมชนและเยาวชนให้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ โดยองค์กรในท้องถิ่นได้มีการประสานงานกับหน่วยงานต้นน้ำและกรมชลประทานในการเข้ามาอบรมชาวบ้านในพื้นที่รู้ถึงคุณค่าในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ มีการประสานงานกับโรงเรียนในพื้นที่ให้มีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ เพื่อใช้ในการเรียน การสอนในสถานศึกษาในพื้นที่ เพื่อให้เยาวชนได้ทราบถึงประโยชน์และคุณค่าของ การอนุรักษ์ ทรัพยากรน้ำ โดยชุมชนมีการประชุมร่วมกับหน่วยงานป่าไม้และกรมชลประทาน เพื่อสรุปปัญหา และอุปสรรคในการใช้น้ำในปีที่ผ่านมา และร่วมกันในการกำหนดแนวทางการใช้น้ำในพื้นที่ในปีต่อไป และลดปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการแก่งแย่งน้ำในพื้นที่ มีการจัดกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ เช่น การร่วมกันขุดลอกคุคลอง การเก็บขยะและวัชพืชในแหล่งน้ำ การขอความร่วมมือชุมชนในการไม่ปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำ เป็นต้น สำหรับในประเด็นการร่วมจัดสรรน้ำ/ส่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกในฤดูแล้งและฤดูฝนนั้น ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมในระดับบ่ออยครึ่ง ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมพบว่า ผู้ให้ข้อมูลบางราย ได้ร่วมจัดสรรน้ำ/ส่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกแบบตลอดปีแล้ว จึงไม่ได้เข้าร่วมทุกครั้ง จะเข้าร่วมตามโอกาสที่ตนมองว่างจากภาระงานท่านนั้น

ตาราง 8 จ้านางมรุ่ยบดี และค่าเฉลี่ยของระดับการประเมินส่วนร่วมแบบบริหารจัดการทรัพยากรสำหรับคณะกรรมการตัดสินใจ

ประเด็น	การประเมินร่วม				ค่าเฉลี่ย	ส่วนร่วงแบบ มาตรฐาน	การนิ่งส่วนรวม
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	นานๆ ครั้ง	น้อยที่สุด			
เข้าร่วมการอบรมปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากร น้ำในชุมชน	118 (40.14)	136 (46.26)	38 (12.93)	2 (0.68)	3.26	0.70	เป็นประจำ
ได้ร่วมจัดสรรงาน/ส่งหน้าเพื่อการพำนักແນบປลดอกไม้	116 (39.46)	140 (47.62)	36 (12.24)	2 (0.68)	3.26	0.69	เป็นประจำ
ได้ร่วมจัดสรรงาน/ส่งหน้าเพื่อการพำนักແນบพะถุงและถุงเต่ง	115 (39.12)	140 (47.62)	37 (12.60)	2 (0.68)	3.25	0.70	บ่อยครั้ง
ได้ร่วมจัดสรรงาน/ส่งหน้าเพื่อการพำนักແນบพะถุงและถุงผุ	118 (40.14)	129 (43.88)	45 (15.31)	2 (0.68)	3.23	0.73	บ่อยครั้ง
รวม					3.25	0.43	บ่อยครั้ง
(n = 294)							

ด้านการดำเนินกิจกรรม

ผลการวิจัยการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่อนได้ อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการดำเนินกิจกรรม (ตาราง 9) พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับเป็นประจำ (ค่าเฉลี่ย 3.31) โดยมีส่วนร่วมในระดับเป็นประจำเกี่ยวกับเรื่อง 1) ได้ป้องกันการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่แหล่งน้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.40) 2) ร่วมชุดลอกลำธาร ไม่ให้ตื้นเขิน (ค่าเฉลี่ย 3.33) 3) กำจัดวัชพืชในแหล่งน้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.33) 4) เข้าร่วมปลูกต้นไม้ฟื้นฟูป่าต้นน้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.31) และ 5) เข้าร่วมกิจกรรมการป้องกันลำธารไม่ให้เกิดการกัดเซาะ (ค่าเฉลี่ย 3.26) และมีส่วนร่วมในระดับบ่อขยายร่องเกี่ยวกับเรื่องเก็บขยะมูลฝอยในแหล่งน้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.25) ตามลำดับ

ผู้ให้ข้อมูลการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่อนได้ อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการดำเนินกิจกรรมในระดับเป็นประจำ เกี่ยวกับเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่แหล่งน้ำ ร่วมชุดลอกลำธาร ไม่ให้ตื้นเขิน ร่วมกำจัดวัชพืชในแหล่งน้ำ ร่วมปลูกต้นไม้ฟื้นฟูป่าต้นน้ำ และเข้าร่วมกิจกรรมการป้องกันลำธาร ไม่ให้เกิดการกัดเซาะในพื้นที่ จากการสังภาษณ์เพิ่มเติมพบว่าองค์กรบริหารส่วน ตำบล หน่วยงานป่าต้นน้ำ และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้มีการจัดกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่น ในโอกาสวันสำคัญต่างๆ เช่น วันพ่อ วันแม่ วันสำคัญทางศาสนา โดยชุมชนมีการร่วมกันปลูกป่า การร่วมกันชุดลอก กำจัดวัชพืช เก็บขยะในคุคลองของหมู่บ้านอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยในกิจกรรมต่างๆ สถานที่ศึกษาในพื้นที่ได้นำนักเรียนมาร่วมกิจกรรมด้วย ชุมชนมีการร่วมกันกำหนดกฎระเบียบในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ มีการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการทำบ่อบันดันน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ และมีการกำหนดโทษแก่ครัวเรือนที่ฝ่าฝืน ทั้งนี้กิจกรรมต่างๆ ดังกล่าวที่ดำเนินการนั้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์แหล่งน้ำให้สามารถใช้ประโยชน์ทั้งในการเกษตรและอุปโภคบริโภคได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ตาราง 9 จำนวนรุ่นของแต่ละเพศที่มีความต้องการซื้อส่วนร่วมของหัวใจในการทำงานเพื่อการรักษาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตในชีวิตประจำวัน

ประเด็น	การมีส่วนร่วม						ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงバラ	ระดับ
	เงินประจํา	เบบี้คริป	นาโน คริป	น้อยที่สุด	มาตรฐาน	การมีส่วนร่วม			
โปรดประเมินความต้องการซื้อส่วนร่วมของหัวใจในการฟื้นฟูคุณภาพชีวิตในชีวิตประจำวัน									
ร่วมชุมชนออกกำลังกายไม่ใช้สัมภาระ	144 (48.93)	126 (42.86)	22 (7.48)	2 (0.68)	3.40	0.66	เงินประจํา		
กำจัดวัชพืชในแปล่งนา	117 (39.80)	160 (54.42)	15 (5.10)	2 (0.68)	3.33	0.61	เงินประจํา		
เข้าร่วมปลูกต้นไม้ฟื้นฟูป่าต้นใหม่	123 (42.18)	146 (49.66)	22 (7.48)	2 (0.68)	3.33	0.64	เงินประจํา		
เข้าร่วมกิจกรรมการป้องกันดิน砂岩 ไม่ให้เกิดการกัดเซาะ	117 (47.28)	138 (37.07)	44 (14.97)	2 (0.68)	3.31	0.75	เงินประจํา		
เก็บขยะมูลฝอยในแหล่งน้ำ	86 (29.25)	197 (67.01)	37 (3.06)	2 (0.68)	3.26	0.70	เงินประจํา		
						3.31	0.35	เงินประจํา	
รวม									

ด้านการให้การสนับสนุน

ผลการวิจัยการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของเกษตรกร ในพื้นที่ ตำบลอ่อนได้ อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการให้การสนับสนุน (ตาราง 10) พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับเป็นประจำ (ค่าเฉลี่ย 3.30) โดยมีส่วนร่วมในระดับเป็นประจำเกี่ยวกับเรื่อง 1) การจัดการน้ำผิวดินเพื่อใช้ในการเกษตร (ค่าเฉลี่ย 3.38) 2) การจัดสร้างแหล่งรองรับน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร (ค่าเฉลี่ย 3.36) 3) นำน้ำมาคacula ใช้เพื่อการเกษตร (ค่าเฉลี่ย 3.35) 4) ร่วมจัดทำนา นาดาลเพื่ออุปโภคบริโภค (ค่าเฉลี่ย 3.30) 5) และมีส่วนร่วมในระดับบ่อยครั้งเกี่ยวกับเรื่อง 1) มีการสร้างแหล่งเก็บกักน้ำผิวดินเพื่อการอุปโภคบริโภค (ค่าเฉลี่ย 3.21) 2) จัดให้มีกារนําร่องรับน้ำฝนเพื่อการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน (ค่าเฉลี่ย 3.19) ตามลำดับ

ผู้ให้ข้อมูลการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่อนได้ อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการให้การสนับสนุนในระดับเป็นประจำ ทั้งในเรื่องของการจัดการน้ำผิวดิน การจัดสร้างแหล่งรองรับน้ำ และการนำน้ำมาคacula ใช้เพื่อการเกษตร ตลอดจนการร่วมจัดทำนา นาดาลเพื่ออุปโภคบริโภค ซึ่งจากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมผู้ให้ข้อมูลระบุว่า องค์กรบริหารส่วนตำบล หน่วยงานป้าดันน้ำ และกรมชลประทาน มีการส่งเสริมสนับสนุนในด้าน เครื่องมือเครื่องจักรในการขุดบ่อหรือสร้างน้ำ การเจาะน้ำมาคacula ให้กับประชาชนในพื้นที่ที่ต้องการสร้างแหล่งเก็บน้ำในพื้นที่ของตนเอง เพื่อแก้ปัญหาในการขาดแคลนน้ำ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่อยู่ปลายน้ำ ทั้งนี้เนื่องจากในการทำการเกษตรในแต่ละปีมีจำนวนและปริมาณพื้นที่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่ ราคาของผลผลิตในปีนั้น ซึ่งทำให้ปริมาณน้ำในแต่ละปีไม่เพียงพอ จึงทำให้หากผู้ให้ข้อมูลรายใดมีพื้นที่เหลือพอก็จะมีการขุดสร้างไว้เพื่อรับน้ำฝนเพื่อเก็บไว้ใช้ในการเกษตรและการอุปโภคบริโภคในช่วงที่ปริมาณน้ำไม่เพียงพอ ส่วนผู้ให้ข้อมูลรายใดไม่มีพื้นที่เพียงพอ ก็จะใช้วิธีการเจาะน้ำมาคacula ใช้ในการเกษตรและการอุปโภคบริโภค

ตาราง 10 จ้านวน รู้โดยตลอด และค่าเฉลี่ยของระดับความต่อร่วมบริหารจัดการน้ำด้วยการสนับสนุนให้การพัฒนาการทรัพยากร่น้ำดำเนินการ

ประเด็น	การมีส่วนร่วม				ค่าเฉลี่ย	ส่วนเกี่ยงเกน	ร้อยละ
	รู้บ่อย	บ่อยครั้ง	นานๆ ครั้ง	น้อยที่สุด			
การจัดการน้ำผิวดินเพื่อใช้ในการเกษตร	137 (46.60)	133 (45.24)	22 (7.48)	2 (0.68)	3.38	0.65	เป็นประจำ
การจัดสร้างแหล่งรองรับน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร	141 (47.96)	120 (40.82)	31 (10.54)	2 (0.68)	3.36	0.70	เป็นประจำ
นำน้ำมาผลิตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร	135 (45.92)	129 (43.88)	28 (9.52)	2 (0.68)	3.35	0.68	เป็นประจำ
ร่วมจัดทำน้ำประปาเพื่อจุ่มน้ำครัว	128 (43.54)	127 (43.20)	37 (12.59)	2 (0.68)	3.30	0.71	เป็นประจำ
มีการสร้างแหล่งเก็บน้ำผิวดินเพื่อการอุปโภคบริโภค	115 (39.12)	127 (43.20)	50 (17.01)	2 (0.68)	3.21	0.74	บ่อยครั้ง
จัดให้มีการชันระบายน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน	109 (37.07)	134 (45.58)	49 (16.67)	2 (0.68)	3.19	0.73	บ่อยครั้ง
รวม					3.30	0.36	เป็นประจำ

ด้านการติดตามประเมินผล

ผลการวิจัยการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่อนไธ์ อําเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการติดตามประเมินผล (ตาราง 10) พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับเป็นประจำ (ค่าเฉลี่ย 3.40) โดยมีส่วนร่วมในระดับเป็นประจำเกี่ยวกับเรื่อง 1) ได้ร่วมพูดคุยกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการป้องกันน้ำเสีย (ค่าเฉลี่ย 3.55) 2) ได้ร่วมติดตามข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพน้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.50) 3) ได้ศึกษาติดตามการเกิดน้ำเสียที่จะเกิดขึ้นในชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.32) และผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมระดับบ่อยครั้ง ในประเด็น ได้ฝึกสังเกตการณ์เกิดน้ำเสียที่จะเกิดขึ้นในชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.22) ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่า มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ ตำบลอ่อนไธ์ อําเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการติดตามประเมินผลในระดับเป็นประจำ โดยมีส่วนร่วมโดยการ ได้ร่วมพูดคุยกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการป้องกันน้ำเสีย โดยชุมชนมีการพูดคุยกับเพื่อนบ้านอย่างสม่ำเสมอทั้งรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีการร่วมติดตามข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพน้ำอย่างสม่ำเสมอทั้งที่เป็นข่าวสารที่ได้รับทราบโดยตรงจากเจ้าหน้าที่หรือข่าวสารที่ได้รับจากเพื่อนบ้าน ตลอดจนข่าวสารจากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน โดยเฉพาะในเรื่องของปริมาณน้ำที่มีในแต่ละปีว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด และต้องเตรียมรับมืออย่างไรหากปริมาณน้ำมีไม่เพียงพอในการทำการเกษตรหรือสำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภค ทั้งนี้เนื่องจากในพื้นที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งน้ำเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการทำการเกษตร และหากเกิดน้ำเสียขึ้นหรือปริมาณน้ำไม่เพียงพอในชุมชนก็จะส่งผลกระทบต่ออาชีพของคนเอง จึงทำให้คนในชุมชนมีการพูดคุยกันเกี่ยวกับการป้องกันน้ำเสีย

ตาราง 11 จำนวน รุ่อยโดย แหล่งกำเนิดของดับค่าในส่วนร่วมบริหารจัดการน้ำด้านการติดตามประวัติผล

ประดิษฐ์	การมีส่วนร่วม				ค่าเฉลี่ย	ส่วนแบ่งบน	ร้อยเปอร์เซ็นต์
	ผู้นำประจำ	บุยก็จะ	นานา ครั้ง	น้อยที่สุด			
ได้พูดคุยกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการป้องกันน้ำเสีย	180	99	13	2	3.55	0.61	เป็นประจำ
(61.22)	(33.67)	(4.42)	(0.68)				
ได้ติดตามช่วยเหลือเพื่อบรรซุ่งกับคุณภาพน้ำ	163	118	11	2	3.50	0.61	เป็นประจำ
(55.44)	(40.14)	(3.74)	(0.68)				
ได้ศึกษาติดตามการเกิดน้ำเสียที่จะเกิดขึ้นในชุมชน	125	142	24	3	3.32	0.67	เป็นประจำ
(42.52)	(48.30)	(8.16)	(1.02)				
ได้เฝ้าสังเกตการเกิดน้ำเสียที่จะเกิดขึ้นในชุมชน	101	160	31	2	3.22	0.65	บ่อยครั้ง
(34.35)	(54.42)	(10.54)	(0.68)				
รวม					3.40	0.39	เป็นประจำ
							(n = 294)

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม กับการมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของผู้ให้ข้อมูล

การศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรน้ำ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนพื้นที่ถือครอง ลักษณะการถือครองที่ดิน การเป็นสมาชิกกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเข้าร่วมฝึกอบรม และการได้รับแหล่งน้ำในพื้นที่ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของผู้ให้ข้อมูล โดยระดับการมีส่วนร่วม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ประจำ (ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.25) และน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ยไม่เกิน 3.25) โดยใช้สถิติ Chi-square โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติอิฐนายความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามไว้ที่ $\alpha = 0.05$ ได้ผลการศึกษาดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

เพศ

ผลการศึกษา พบร่วมกันว่า เพศของผู้ให้ข้อมูล ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ($p>0.05$) จึงกล่าวได้ว่า ไม่ว่าผู้ให้ข้อมูลจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายก็ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ตาราง 12)

อายุ

ผลการศึกษา พบร่วมกันว่า อายุของผู้ให้ข้อมูล ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ($p>0.05$) จึงกล่าวได้ว่า ไม่ว่าอายุของผู้ให้ข้อมูลจะมากหรือน้อยก็ไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ตาราง 12)

ระดับการศึกษา

ผลการศึกษา พบร่วมกันว่า ระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูล ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำใน ($p>0.05$) จึงกล่าวได้ว่า ไม่ว่าผู้ให้ข้อมูลจะมีการศึกษาระดับใดก็ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ตาราง 12)

อาชีพ

ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของผู้ให้ข้อมูล ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำใน ($p>0.05$) กล่าวคือ ไม่ว่าผู้ให้ข้อมูลจะประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม หรือนอกภาคเกษตรกรรม ก็ไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ตาราง 12)

ตาราง 12 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ลักษณะส่วนบุคคล	การมีส่วนร่วม			χ^2	p
	ประจำ	น้อยที่สุด	รวม		
เพศ (df=1)				0.416	0.519
ชาย	163 (55.44)	89 (30.27)	252 (85.71)		
หญิง	25 (8.50)	17 (5.78)	42 (14.29)		
อายุ (df=1)				2.684	0.101
ไม่เกิน 50 ปี	72 (24.49)	51 (17.35)	123 (41.84)		
มากกว่า 50 ปี	116 (39.46)	55 (18.71)	171 (58.16)		
ระดับการศึกษา (df=1)				0.062	0.803
ประถมศึกษา	111 (37.76)	61 (20.75)	172 (58.50)		
สูงกว่าประถมศึกษา	77 (26.19)	45 (15.31)	122 (41.50)		

ตาราง 12 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การมีส่วนร่วม			χ^2	p
	ประจำ	น้อยที่สุด	รวม		
อาชีพ (df=1)				1.145	0.285
ในภาคเกษตรกรรม	132	68	200		
	(44.90)	(23.13)	(68.03)		
นอกภาคเกษตรกรรม	56	38	94		
	(19.05)	(12.93)	(31.97)		
รวม	188	106	294		
	(63.95)	(36.05)	(100.00)		

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

รายได้

ผลการศึกษาในตาราง 13 พบว่า รายได้ของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ($p > 0.05$) กล่าวคือ ไม่ว่าผู้ให้ข้อมูลจะมีรายได้นากหรือน้อยก็ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

จำนวนพื้นที่อีกรอง

ผลการศึกษาในตาราง 13 พบว่า จำนวนพื้นที่อีกรองของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ($p > 0.05$) จึงกล่าวได้ว่า ไม่ว่าผู้ให้ข้อมูลจะมีจำนวนพื้นที่อีกรองมากหรือน้อยก็ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ลักษณะการอีกรองที่ดิน

ผลการศึกษา พบว่า ลักษณะการอีกรองที่ดินของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ($p > 0.05$) จึงกล่าวได้ว่า ไม่ว่า

ผู้ให้ข้อมูลจะมีลักษณะการถือครองที่ดินในลักษณะใดก็ไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ตาราง 13)

ตาราง 13 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจกับระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ลักษณะทางเศรษฐกิจ	การมีส่วนร่วม			χ^2	p
	ประจำ	น้อยที่สุด	รวม		
รายได้ (df=1)				0.013	0.910
ไม่เกิน 100,000 บาท	75	43	118		
	(25.51)	(14.63)	(40.14)		
มากกว่า 100,000 บาท	113	63	176		
	(38.44)	(21.43)	(59.86)		
ขนาดพื้นที่ที่ถือครอง (df=1)				0.024	0.877
ไม่เกิน 5 ไร่	94	54	148		
	(31.97)	(18.37)	(50.34)		
มากกว่า 5 ไร่	94	52	146		
	(31.97)	(17.69)	(49.66)		
ลักษณะการถือครองที่ดิน (df=1)				0.091	0.703
ถือครองเป็นโฉนด	150	83	233		
	(51.02)	(28.23)	(79.25)		
ถือครอง นส.3, เช่า,	38	23	61		
สปก. 401	(12.93)	(7.82)	(20.75)		
รวม	188	106	294		
	(63.95)	(36.05)	(100.00)		

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางสังคมกับการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

การเป็นสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์แม่น้ำ คู คลอง

ผลการศึกษา พบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์แม่น้ำ คู คลองของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อ่อนตัวกับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ($p>0.05$) จึงกล่าวได้ว่า ไม่ว่าผู้ให้ข้อมูลจะมีจะเป็นสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์แม่น้ำ คู คลองหรือไม่เป็นสมาชิกก็ตาม ก็ไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ตาราง 14)

การเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำ

ผลการศึกษา พบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์ อ่อนตัวกับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ($p>0.05$) จึงกล่าวได้ว่า ไม่ว่า ผู้ให้ข้อมูลจะเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำหรือไม่เป็นสมาชิกก็ตาม ก็ไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วม บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ตาราง 14)

การเป็นสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ผลการศึกษา พบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อ่อนตัวกับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ($p>0.05$) จึงกล่าวได้ว่า ไม่ว่าผู้ให้ข้อมูลจะเป็นสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้หรือไม่เป็นสมาชิกก็ตาม ก็ไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ตาราง 14)

การเป็นสมาชิกกลุ่มเฝ้าระวังและป้องกันไฟป่า

ผลการศึกษา พบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มเฝ้าระวังและป้องกันไฟป่าของผู้ให้ข้อมูล ไม่มีความสัมพันธ์อ่อนตัวกับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ($p>0.05$) จึงกล่าวได้ว่า ไม่ว่าผู้ให้ข้อมูลจะเป็นสมาชิกกลุ่มเฝ้าระวังและป้องกันไฟป่าหรือไม่เป็นสมาชิกก็ตาม ก็ไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ตาราง 14)

การเข้าร่วมฝึกอบรม

ผลการศึกษา พบว่า การเข้าร่วมฝึกอบรมของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อ่อนตัวกับ การมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ($p>0.05$) จึงกล่าวได้ว่า ไม่ว่าผู้ให้

ข้อมูลจะได้รับการฝึกอบรมมากน้อยเพียงใด ก็ไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ตาราง 14)

การได้รับแหล่งน้ำในพื้นที่

ผลการศึกษา พบว่า การได้รับแหล่งน้ำในพื้นที่ของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ($p>0.05$) จึงกล่าวได้ว่า ไม่ว่าผู้ให้ข้อมูลจะได้รับน้ำในพื้นที่เพียงพอหรือไม่เพียงพอ ก็ไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ตาราง 14)

ตาราง 14 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางสังคมกับระดับการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ลักษณะทางสังคม	การมีส่วนร่วม			χ^2	p
	ประจำ	น้อยที่สุด	รวม		
การเป็นสมาชิกกลุ่มอนุรักษ์แม่น้ำ ถู คลอง (df=1)					
ไม่เป็น	156 (53.06)	82 (27.89)	238 (80.95)		
เป็น	32 (10.88)	24 (8.16)	56 (19.05)		
การเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำ (df=1)					
ไม่เป็น	3 (1.02)	1 (0.34)	4 (1.36)		
เป็น	185 (62.93)	105 (35.71)	290 (98.64)		

ตาราง 14 (ต่อ)

ลักษณะทางสังคม	การมีส่วนร่วม			χ^2	p
	ประจำ	น้อยที่สุด	รวม		
การเป็นสมาชิกกลุ่มนูรักช์				0.215	0.634
ทรัพยากรป่าไม้ (df=1)					
ไม่เป็น	96	55	151		
	(32.65)	(18.71)	(51.36)		
เป็น	92	51	143		
	(31.29)	(17.35)	(48.64)		
การเป็นสมาชิกกลุ่มเฝ้าระวัง				3.726	0.054
และป้องกันไฟป่า (df=1)					
ไม่เป็น	148	93	241		
	(50.34)	(31.63)	(81.97)		
เป็น	40	13	53		
	(13.61)	(4.42)	(18.03)		
การเข้าร่วมฝึกอบรม (df=1)				2.879	0.090
ไม่เกิน 4 ครั้ง	96	65	161		
	(32.65)	(22.11)	(54.76)		
มากกว่า 4 ครั้ง	92	41	133		
	(31.29)	(13.95)	(45.24)		
การได้รับแหล่งน้ำในพื้นที่				0.011	0.915
(df=1)					
เพียงพอ	123	70	193		
	(41.84)	(23.81)	(65.65)		
ไม่เพียงพอ	65	36	101		
	(22.11)	(12.24)	(34.35)		
รวม	188	106	294		
	(63.95)	(36.05)	(100.00)		